

opusdei.org

Meditacions: Dimarts de la cinquena setmana de Pasqua

Reflexió per meditar dimarts de la cinquena setmana de Pasqua. Els temes proposats són: la pau que ve de Déu; un fruit de la Santa Missa; la pau, conseqüència de la lluita.

ELS QUI VAN CONÈIXER de prop el beat Àlvar del Portillo expliquen que encarnava molt bé aquelles paraules de sant Josepmaria recollides a Forja:

«Característica evident d'un home de Déu, d'una dona de Déu, és la pau en la seva ànima: té “la pau” i dona “la pau” a les persones que tracta»^[1]. Es tracta d'un desig de tots els cors: assolir la pau, no viure en la incertesa, estar convençut que no hi ha tristesses que no tinguin consol. No obstant, no és fàcil fer-ho: sempre hi ha coses que no funcionen, limitacions amb què hem de conviure, successos que semblen sense remei... Per tenir una pau duradora i donar-la als altres compten els nostres esforços, però el més important és trobar en Déu la seva font inesgotable.

«La pau que ens ofereix el món és una pau sense tribulacions; ens ofereix una pau artificial, una pau que es redueix a la tranquil·litat. És una pau que només mira les pròpies coses, les pròpies seguretats, que no falti res (...). Una tranquil·litat que ens fa tancats, que no veu més enllà.

El món ens ensenya el camí de la pau amb anestèsia; ens anestesia per no veure una altra realitat de la vida: la creu. Per això sant Pau diu que cal entrar al Regne del cel passant per moltes tribulacions. Però, es pot tenir pau en la tribulació? Per part nostra, no (...). Les tribulacions existeixen: un dolor, una malaltia, una mort... La pau que dona Jesús és un regal: és un do de l'Esperit Sant»^[2].

És en el tracte amb el Senyor on trobem la seguretat de l'ànima que necessitem per a nosaltres i per als altres. Només ell en té la clau. Tots els somnis de felicitat s'omplen en Crist. També nosaltres anhelem aquesta pau que es difon naturalment perquè transmet la manera més real de veure les coses: amb la mirada de Déu.

ENS REMOUEN LES paraules que el Senyor dirigeix als apòstols a l'Últim Sopar i que recull l'evangeli d'avui: «Us deixo la pau, us dono la meva pau. No una pau com la que dona el món. Que s'asserenin els vostres cors, no us acovardiu!» (Jn 14, 27).
¿Quines inquietuds ens fan perdre la calma? ¿Què fa que el nostre cor tremoli o flauegi? Només en el Senyor trobarem repòs, la pau real de saber que l'únic descans és posar-se en mans de Déu. Deia sant Josepmaria: «Fomenta, en la teva ànima i en el teu cor —en la teva intel·ligència i en el teu voler—, l'esperit de confiança i d'abandó en la Voluntat amorosa del Pare celestial... —D'allí neix la pau interior que anheles»^[3].

A cada Santa Missa vivim aquesta comunicació de la pau que només Déu concedeix. Just abans de rebre la comunió, després del Parenostre, el sacerdot obre els braços a tota la

humanitat i diu: «La pau del Senyor sigui sempre amb vosaltres». La serenitat més profunda d'esperit brolla de l'altar. Tot el bé de l'Església, de cada cristià, de cada home, neix de Jesucrist, del Sant Sacrifici del Calvari. Un cristià que visqui unit a la Missa, «que visqui unit al Cor de Jesús no pot tenir cap altre objectiu: la pau en la societat, la pau en l'Església, la pau en la pròpia ànima, la pau de Déu que es consumarà quan el seu regne vingui a nosaltres»^[4].

Escrivia sant Josepmaria: «Jo tinc pensaments de pau i no d'aflicció, declara Déu per boca del profeta Jeremies. La litúrgia aplica aquestes paraules a Jesús, perquè en Ell se'ns manifesta amb tota claredat que Déu ens vol així. No ve a condemnar-nos, a retreure'ns la nostra indignència o la nostra mesquinesa: ve a salvar-nos, a perdonar-nos, a disculpar-nos, a dur-nos la pau i l'alegria»^[5].

SANT TOMÀS d'Aquino explica, prenent la llista que ofereix sant Pau sobre els dons i els fruits de l'Esperit Sant, que qui «viu en caritat roman en Déu i Déu en ell. Per això la conseqüència de la caritat és el goig. Però la perfecció del goig és la pau»^[6]. I, ahora, aquesta implica que «no siguem pertorbats per les coses exteriors i que els nostres desitjos descansin en una sola cosa. Per això, després de la caritat i del goig es posa, en tercer lloc, la pau»^[7] que ens facilita posar en primer lloc el Senyor i apartar-nos del que ens n'aparta. A la vida interior, la iniciativa depèn d'ell i de la seva gràcia. Al mateix temps, amb la seva ajuda, podem enfortir la nostra correspondència, la nostra lluita personal: «M'escrives i copio: “El meu goig i la meva pau. No podré tenir mai una vertadera alegria si no tinc pau. ¿I què és la pau? La pau és una

cosa molt lligada amb la guerra. La pau és conseqüència de la victòria. La pau em reclama una lluita constant. Sense lluita no podré tenir pau”»^[8].

Sant Josepmaria ensenyava que la pau és conseqüència de la guerra, però no d'una guerra qualsevol, sinó principalment de la que es manté amb un mateix: rebutjant l'egoisme, treballant els desitjos propis perquè siguin més semblants als de Jesús, concentrant les nostres forces a estendre el bé, etc. En definitiva, lluitar per dur a terme allò que agrada a Déu, guanyant espai a allò que ens n'aparta. Per tenir pau i per donar-la, en cert sentit, cal conquerir-la a poc a poc. Es podria dir que quan un està en guerra amb el món, no està en pau amb ell mateix. «Els homes sempre estan fent paus, i sempre van embolicats amb guerres, perquè han oblidat el consell de lluitar per dintre, de

recórrer a l'auxili de Déu, perquè Ell venci, i aconseguir així la pau en el propi jo, a la pròpia casa, a la societat i al món»^[9].

La Mare de Déu és Reina de la Pau perquè va viure pendent del Senyor, malgrat els patiments i els avatars desconcertants de la seva vida. Li demanem que ens doni tranquil·litat i serenitat quan a la nostra vida s'aixequen les dificultats personals, familiars i socials.

---

[1] Sant Josepmaria, *Forja*, núm. 649.

[2] Francesc, Homilia, 16-V-2017.

[3] Sant Josepmaria, *Solc*, núm. 850.

[4] Sant Josepmaria, *És Crist que passa*, núm. 170.

[5] *Ibid.*, núm. 165.

[6] Sant Tomàs d'Aquino, *Summa Teològica I-II*, q. 70, a 3.

[7] Ibid.

[8] Sant Josepmaria, *Camí*, núm. 308.

[9] Sant Josepmaria, *Forja*, núm. 102.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/meditation/
meditacions-dimarts-de-la-cinquena-
setmana-de-pasqua/](https://opusdei.org/ca-ad/meditation/meditacions-dimarts-de-la-cinquena-setmana-de-pasqua/) (03/04/2026)